

Ministerstvo vnitra
odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

prostřednictvím

Hlavní město Praha
Mariánské náměstí 2/2
110 01 Praha 1

K:

č.j. S-MHMP 1726500/2014

ve spojení s odvoláním zn.: ZK Pha 25/2014

V Praze, dne 17. 1. 2015

Počet vyhotovení: 1

Vyjádření dotčeného subjektu k „Odvolání proti rozhodnutí o odepření informací zastupiteli“ ze dne 22. 12. 2014, zn. ZK Pha 25/2014, žadatele Mgr. Bc. Jakuba Michalka, předsedy klubu Pirátů zastupitelstva hl. m. Prahy.

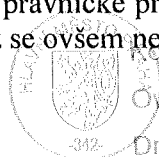
Vážení,

na základě částečného odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, Rozhodnutím č.j. 1726500/2014 ze dne 17. 12. 2014, žadatele Mgr. Bc. Jakuba Michalka, předsedy klubu Pirátů zastupitelstva hl. m. Prahy (dále jen „žadatel“), ze dne 3. 1. 2014, kterým se žadatel domáhal po hl. m. Praze, magistrátu hl. m. Prahy, jakožto mém zaměstnavateli (dále jen „zaměstnavatel“ nebo „povinný subjekt“), poskytnutí informace k mé osobě (dále jen „dotčený subjekt“) podávám své vyjádření k odvolání pod. zn. ZK Pha 25/2014 ze dne 22. 12. 2014 (dále jen „odvolání“), které je povinným subjektem postoupeno nadřízenému orgánu k dalšímu řízení. Toto vyjádření podávám jako dotčený subjekt, neboť v řízení o poskytnutí informací se jedná o možném zásahu do mých práv, zejm. do práva na ochranu osobních údajů a práva na soukromí. Toto vyjádření není právním rozбором řešené věci a má za účel pouze osvětlit důvody podání žádosti a následného odvolání žadatelem, případně se vyjadřuje k některým tvrzením žadatele.

I.

K žadatelově pochybnosti uvedené v odvolání: „V daném případě mám důvodné pochybnosti o tom, zda pověřený ředitel má české právní vzdělání, a to na základě projednání této věci Nejvyšším správním soudem. Podle těchto údajů nemá ředitel legislativního odboru vysokoškolské právníké vzdělání (vyžadované pro výkon advokacie, soudnictví apod.). Snažím se tak ověřit tvrzení, že má pověřený ředitel vzdělání ze Zakarpatské státní univerzity v Užhorodu, které mu bylo nostrifikováno na tzv. Plzeňských právech (Západočeská univerzita v Plzni, právnická fakulta).“

Z uvedeného je zřejmé, že žadatel chybně a bez znalosti dané problematiky interpretuje jím získané informace a současně se účelovou argumentací snaží navodit dojem „jakési nezákonnosti“. Současně se pak nejspíše domnívá, že výkon právníké profese je v ČR podmíněn výhradně vzděláním na některé z českých vysokých škol, což se ovšem nezakládá na pravdě.

ověřil JUDr. Oldřich Mařík
21-01-2015 1 z 4
Dne

Jak ostatně již bylo výše uvedeno, nemá toto vyjádření být právním rozbořem vztahujícím se ke vzdělání, ale osvětlením důvodu, proč byla žádost o informace podána.

Snaha o deklasování mé kvalifikace a napadání mé osoby z důvodu mateřské univerzity, na které bylo vzdělání získáno (avšak v souladu s licencí této univerzity pro výuku českého práva a v české republice a za účasti českých profesorů) se již dlouhodobě a cyklicky opakuje (zejména u některých jedinců s politickou angažovaností). Snahou žadatele je tak nadevše pochybnosti získat k tomuto tvrzení za výše uvedeným účelem navíc osobní doklad dotčeného subjektu, kterými jsou jak vysokoškolský diplom, tak vydané osvědčení (nostrifikace). **Je pak také zřejmé z odvolání, že žadatel již požadovanými informacemi disponuje.** Dle mě dostupných informací pak již byla témuž žadateli údajně shodná žádost ze strany Západočeské univerzity v Plzni s odvoláním na ochranu osobních údajů a soukromí dotčeného subjektu zamítnuta.

O směru uvažování a náhledu žadatele bez dalšího na tzv. „nevhodnou univerzitu“ svědčí již pak také navíc v odvolání uvedené označení české univerzity a její právnické fakulty spojením „na tzv. Plzeňských právech“.

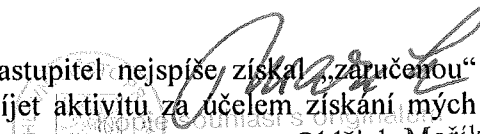
II.

Jako dotčený subjekt dále uvádím důvody, které mne vedou k přesvědčení, že se ze strany žadatele jedná o účelové shromažďování osobních údajů o mé osobě za účelem jejich budoucího využití pro znevěrohodnění mé osoby, a to pouze z osobních důvodů žadatele, nikoli ve veřejném zájmu, jak se snaží žadatel navodit.

Krátce po zvolení žadatele zastupitelem za Pirátskou stranu (ještě před složením slibu zastupitele), požádal totiž žadatel jiný odbor magistrátu o informaci o příjmech zastupitelů za předchozí volební období. Tato žádost však postrádala zákonem stanovené náležitosti a proto byl žadatel vyzván k jejímu doplnění. Na základě této žádosti povinného subjektu žadatel svou žádost doplnil, avšak konstatoval, že se dle jeho právního výkladu ze strany povinného subjektu jedná o nezákonný postup a svévolné jednání. Informace byla následně na základě doplněné žádosti poskytnuta. **Současně však také požádal o sdělení jména osob, které se na zpracování žádosti o doplnění podílely.** Ačkoli mu taková informace být poskytnuta nemusela (byla dána důvodná obava z budoucí šikany zpracovatelů z pozice zastupitele), bylo na žádost dotčeného subjektu poskytnuto mé jméno, jakožto osoby pověřené řízením legislativního a právního odboru, který zodpovídá za odbor legislativní a právní, jež kontroloval a opravil žádost o doplnění. Další žádosti žadatele, jsou již od té doby (i přes jeho zřejmou nevoli) podávány řádně.

Krátce poté se žadatel (jako zastupitel) emailem obrátil na mou osobu s žádostí o vyjádření k poskytování informací o platech úředníků, které hl. m. Praha dlouhodobě s odvoláním na platné právní předpisy a ochranu osobních údajů odmítalo poskytovat. K tomu bylo dotčeným subjektem zpracováno stanovisko objasňující danou problematiku a se závěrem, že hl. m. Praha setrvává na svém dřívějším postoji, neboť riziko žalob na náhradu škody ze strany osob, jejichž údaje by byly poskytnuty a případně zveřejněny a výše těchto náhrad je velmi významné (ke zveřejnění několika platů již došlo a hl. m. Praha je o náhradu za toto zveřejnění dotčenými osobami v současnosti žalována). Současně bylo uvedeno, že s dalším vyčkáme rozhodnutí ústavního soudu, ke kterému budou s největší mírou pravděpodobnosti žaloby proti pojetí problematiky NSS směřovat. Současně bylo upozorněno na možnou odpovědnost (včetně případné trestněprávní odpovědnosti) toho, kdo by takovou informaci svévolně zveřejňoval. **Toto vyjádření tak bezesporu nebylo pro dotčeného zastupitele a jeho názor na zveřejňování informací přijatelné. Zatím mi není známo, že by další takovou informaci od té doby požadoval po jiném odboru magistrátu.**

Následně (nebo v průběhu předchozího viz výše) tento zastupitel nejspíše získal „zaručenou“ informaci o mém vzdělání na příslušné škole a začal vyvíjet aktivitu za účelem získání mých

JUDr. Oldřich Mařík
342-
Overil
21-01-2015
Dne

dokladů, která trvá doposud (zatím neúspěšně). Tato informace však již byla v loňském roce účelově předána jinému dřívějšímu členu zastupitelstva a jím následně řediteli MHMP, jakožto zástupci zaměstnavatele. Se zaměstnavatelem však byla celá záležitost vyjasněna a **tvrzení bylo shledáno irelevantním**. Zde je tedy již zjevný vnější zájem na ostrakizaci mé osoby.

Žadatel dále uvádí, že: „*Je přitom nabíledni, že pověřený ředitel legislativního odboru zastává veřejnou funkci, musí splňovat zákonem stanovené požadavky na vzdělání, je povinen si zvyšovat úřední kvalifikaci, a údaj o jeho kvalifikaci vypovídá o jeho úřední činnosti.*

Součástí úřední náplně ředitele legislativního a právního odboru je také připravovat materiály na zasedání zastupitelstva hl. m. Prahy. Pokud ředitel ručí za právní správnost schvalovaných materiálů, musí mít zastupitelé garanci jeho kvalifikace. V tom případě je informace o vzdělání osobním údajem vypovídajícím úřední činnosti. Je absurdní a značně podezřelé, že povinný subjekt na- jednu stranu uvedl osobní údaj o tom, že pověřený ředitel má vysokoškolské vzdělání v oboru právo,

- ale na druhou stranu utajoval, na které škole a za jakých podmínek toto vzdělání získal.“

Skutečnost, že dotčený subjekt splňuje potřebnou kvalifikaci a zákonem stanové požadavky byla pro účely uzavření či v průběhu trvání pracovního poměru prokázána zaměstnavateli předložením příslušných dokladů (zaměstnavatelem ani jeho zástupcem pak není sám žadatel). Podstatná informace o vzdělání pak byla povinným subjektem v dostačující podobě poskytnuta, jak sám žadatel potvrzuje.

Pokud bych byl řadovým úředníkem, nejspíše by absolvovaná vysoká škola nehrála pro výkon mé funkce řadového právníka odboru podstatnější roli. S ohledem však na to, že jsem zařazen jako vedoucí oddělení veřejných zakázek (tedy oddělení pod velkým tlakem, schopné některým věcem zabránit) a současně jsem dočasně pověřen řízením odboru legislativního a právního, jsou bezesporu některé osoby vedeny snahou o mou diskreditaci, případně poškození mé pověsti a případně „odejít“ z magistrátu, alespoň na základě absolvované univerzity (když jiný způsob diskreditace nenašli). Žadatel se tak, jako nově zvolený zastupitel, dle mého názoru, stal nejspíše nevědomým prostředníkem výše uvedené snahy jiných osob a současně zřejmě naplňuje své antipatie vůči mé osobě z důvodů uvedených výše.

Závěrem této části vyjádření pak odkazuji na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. AS 55/2012 – 62 ze dne 22.10.2014, podle nějž, pokud by se v jednotlivých případech ukázalo, že žádost o poskytnutí informace má za cíl poškodit legitimní zájmy těch, o nichž má být informováno (**např. je šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči nim nenávisť apod.**), lze právo na informace za striktně vymezených podmínek odepřít na základě principu zneužití práva.

Podle mého názoru tedy rozhodně nelze pod právo na informace subsumovat vydání dokladů osobní povahy, jejichž žádost o vydání navíc provázejí okolnosti výše popsané.

III.

Dále považuji za nutné se vyjádřit k žadatelovu pojetí kolize práva na informace s obsahem výše uvedených dokumentů, který tvoří mé osobní údaje.

Žadatel ve svém odvolání vyslovuje svůj názor, a to: *Rozhodnutí o nostrifikaci vzdělání dle mého názoru nelze podřadit pod „záznam o soukromém životě“, „soukromé písemnosti osobní povahy“ ani jinou kategorii uvedenou v tomto paragrafu. [...] Tento zákon § 4 odst. a) definuje pojem osobního údaje: osobním údajem [se rozumí jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.“*

Kopie souhlasí s originálem
JUDr. Oldřich Mařík

2 1-01- 2015
Stránka 3 z 4

Mám za to, že žadatel svým restriktivním výkladem pojmu osobního údaje naprosto pomíjí skutečnost, že občanům jsou vydávány doklady/osvědčení, které osvědčují jejich osobní status a v detailech se zmiňují i o jejich soukromých poměrech. Osvědčení pak je oprávněn užít pouze jeho příjemce a rozsah užití osvědčení (tj. užití údajů na něm uvedených) je opět vymezen výhradně souhlasem adresáta – v tomto případě např. diplom poskytnutý pouze zaměstnavateli, a to výhradně za účelem prokázání kvalifikace. Mým zaměstnavatelem není sbor volených orgánů ani jejich jednotlivý člen, ale hl. m. Praha ve smyslu úřadu (magistrát hl. m. Prahy). Na tom nic nemění ani tvrzení žadatele, viz dále bod 4, že postačí odstranit jméno, datum narození atd. Přistoupili-li bychom na tento zjednodušený laický výklad provedený žadatelem ad absurdum, pak de facto lze žádat o jakýkoli doklad jakékoli osoby a tento by musel být poskytnut (např. řidičský či občanský průkaz, rodný list apod. neboť i jejich vydání předchází příslušné „řízení“).

Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že požadované (odmítnuté) informace jsou mými osobními údaji a nakládání mého zaměstnavatele s nimi je striktně omezeno. Z tohoto důvodu nelze dané údaje poskytnout. Tato ochrana má svůj projev jak veřejnoprávní (kde neoprávněné nakládání s osobními údaji sankcionuje Úřad pro ochranu osobních údajů), tak soukromoprávní (prostřednictvím žaloby z důvodu neoprávněného zásahu do soukromí).

Domnívám se však, že jakémukoliv poškozování práv či vzniku možné škody by se bezesporu mělo předcházet zejména prevencí, tedy neposkytnutím chráněného údaje, nikoli se dopustit poškození a následně čelit sankcím Úřadu pro ochranu osobních údajů a soukromoprávním žalobám.

IV.

Z výše uvedených důvodů opakuji, že nesouhlasím s poskytnutím požadovaných listin a dále mám za to, že (i) požadavek na vydání příslušných listin/informací není oprávněný, neboť není veden veřejným zájmem, ale má sloužit pro shromáždění údajů z osobních pohnutek a nadto (ii) uvedené listiny obsahují údaje ryze soukromé povahy k jejich poskytnutí podle zákona o svobodném přístupu k informacím není zaměstnavatel oprávněn.

Na závěr si dovoluji citovat část nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 156/02 ze dne 18. 12. 2002, kde je uvedeno, že právo na informace je v ústavním zákoně č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské republiky (dále jen „Listina“), systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu; zaručuje je stát; **právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti;** je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápánou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.

Děkuji za pochopení.

S úctou

Mgr. František Kotalík
Jablonecká 703
190 00 Praha 9

Kopie souhlasí s originálem
JUDr. Oldřich Mařík
Ověnil
Dne 21-01-2015
Stránka 4 z 4